

1. Ach mé nej - draž - ší jmě - ní,

Pa - ne Je - zu Kris - te,

v tvém Pí - smu na - u - če - ní

jest pra - vé a ji - sté,

že má - me v den sou - du tvé - ho

z kaž - dé - ho mar - né - ho

2. Tomu když tak jest, Pane, / jakž v tom obстоjíme? /
My, kteří vše naopak / mluvíme, činíme? / Pak nás
čeká odsouzení, / věčné zatracení, / budeš-li soudcem
přísným / všem skutkům falešným.

3. My vědouce o tobě, / žes milostivý Pán, / utíkáme
se k tobě. / Nikdo bez tebe sám / dobrého nic neučiní, /
byť upřímně míní, / neb ty sám dávaš chtění / i skutkem
činění.

4. Pokorně prosím, Otče, / v tvé božské milosti / bys mne
obdařit ráčil / duchem rozumnosti. / Ať co myslím,
mluvím, činím, / směřuji se vším tím / k naplnění vůle
tvé, / k spasení duše své.

5. Opatruj i jazyk můj, / by nemluvil zlého, /
rty mé též moudře zdržuj, / aby víc žádného / v ničem
neoklamávaly, / daremně nešťvaly, / buď k urážce
bližního, / neb svědomí mého.

6. Ať vždy s věrnými spolu, / pravdu hledající, /
sloužíme tvému slovu, / bližní milující. / K dobrým
věcem a pobožným, / k vzdělání způsobilým / sám duši
mou připravuj / po všechen život můj.

T: Jan Amos Komenský, Kancionál, 1659 /
Cithara sanctorum, 1737 / Miloslav Esterle
M: *Ó světe, milý světe*, nápěv české světské písně /
Piesně chval Božských, 1561
S: Jaroslav Krček, Český zpěvník, 2007 / 2018